

»προσοχήν τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τὸν κ. Λεβίδην. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας παρέσχεν ἀποδείγματα ἱκανότητος περὶ τὸ γράφειν καὶ ποικιλίαν γνώσεων οὐχὶ κοινῇ. Ἡ ἐκθεσις δὲ, ἣν σήμερον ἀρχόμεθα καταχωρίζοντες, **δικαιού καθ' ὁλοκληρῶσαν τὴν ἀγαθὴν περὶ αὐτοῦ γνώμην τῶν συμπολιτῶν του καὶ ἀναδεικνύει ἓνα τῶν πιλιτευτῶν, ἐφ' οὓς δύναται ἡ πατρις νὰ στηρίξῃ ἀγαθὰς ἐλπίδας».**

Καὶ πάλιν δὲ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι οἱ ἔπαινοι οὗτοι εἰσὶ τοσοῦτον ὑπερβολικοί, τοσοῦτον μὴ ἀληθεῖς, ὥστε ἐρυθρίῳ ἀληθῶς, ἀναγκασθεὶς ν' ἀναδημοσιεύσω τούτους ἐνταῦθα.

Μετὰ τὰ παρ' ἐμοῦ δημοσιευθέντα, πᾶς τίμιος ἄνθρωπος ἀς κρίνῃ τί ἐστὶ Τιμολέων Φιλήμων, καὶ ἂν ὁ Λαὸς δὲν ἐτιμώρησεν αὐτὸν δικαίως, τάξας ἐν ἐλευσίῃ ἀπομαχίᾳ ἐπαλειγμένως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Ἰουλίου 1883.

Νικόλαος Δ. Λεβίδης.

ΦΩΤΑΨΙΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κέρκυρα, 6 Ἰουλίου.

Θὰ σᾶς προσθέσω σήμερον καὶ τινα περὶ τῶν ἐκλογικῶν ἐορτῶν τῆς Κερκύρας :

Ἐγένοντο καὶ ἐδῶ ἐπιδείξεις καὶ διαδηλώσεις, ἀλλὰ μετ' ἐορτίου. Πρὸ τῆς ἐκλογῆς ἀντιλαμβάνετο τις ἐκδηλώσεις τινὰς τοῦ φρονήματος τῶν ἐκλογέων, ἀλλὰ τόσον περιωρισμένα; ! Τὴν ἐπομένην αὐτῆς ἡμέραν ὅλοι εὐρέθησαν νικηταί. Καὶ ὑπῆρξε μὲν σπουδαία διαφορὰ ἀποτελέσματος, ἀλλ' αἱ δύο χιλιάδες ψῆφοι τῶν ἡττηθέντων τί ἔγιναν; Τόσον θαρσάλειον εἶνε ἐδῶ τὸ φρόνημα ! Ἐγὼ ἤξευρα πολλοὺς κατα-

στηματάρχας ἀνήκοντας εἰς τὴν ἡττηθεῖσαν μερίδα καὶ ὅμως ὅλη ἡ ἄγορά, ὅλα τὰ μαγαζιά σημαιοστολίσθησαν καὶ ἐφωταγωγήθησαν τὴν ἐπομένην.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἤρχισαν νὰ κουβαλοῦν μύρτα καὶ δάφνας, ν' ἀγοράζουν κηρία καὶ νὰ ἐτοιμάζουν τὰ παράθυρα. Ὡς τὰς 5, πολὺ πλῆθος συνήγετο πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ ἐπιτυχόντος Δημάρχου μετὰ σημαιῶν καὶ τῶν ἰδιαιτέρων πρασίνων σημάτων τῆς μερίδος (πρὶν οὐδένα εἶδον νὰ φέρῃ τὸ verde) καὶ προηγουμένης τῆς φιλαρμονικῆς παρέλαβον αὐτὸν καὶ διήλυσαν μέχρις ἐσπέρας διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν καὶ καρτουιῶν τῆς Κερκύρας ἐν ζητωκραυγαῖς καὶ ἀνευφημίαις. Ἐννοεῖται ὅτι αὐταὶ ἦσαν ζωηρότεραι, ὅσον ὑπετίθετο ὅτι δὲν θὰ ἔκαμνον ἀγαθὴν ἐντύπωσιν. Πρὸ τῆς νομαρχίας ἐσκήσηκαν πρὸ τῆς ἐβραϊκῆς συνοικίας γενικὴ ἀδελφώσις.

Μόλις ἐβράδιασεν, ἤρχισεν ἡ φωταψία καὶ ὀφείλομεν εἰς τὸν κ. Θεοτόκην ἐν λαμπρὸν θέαμα καὶ μίαν ἀπὸ τὰς καλλιτέρας ἐορτὰς τῆς Κερκύρας σελαγιστάσης καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διαστάσεις, καὶ ἐκθεσάσης ὅλον αὐτῆς τὸν πυκνὸν πληθυσμὸν. Ἡ ἀεροφωτεινὴ γραμμὴ τῆς σειρᾶς τῶν θόλων τῆς πλατείας, ὅπου ἡ μεγαλειτέρα κίνησις, αἱ διακοσμῆσεις τῶν ἐνθερμοτέρων ὑπὲρ τοῦ νικητοῦ οἰκιῶν, τοῦ Wustt-Club, τῶν ξενοδοχείων καὶ τῆς Ἑβραϊκῆς, καὶ ἡ πλήμυρα τῶν ὁδῶν ἐκ τοῦ πάσης φυλῆς καὶ παντός εἶδους πλήθους ἔδωκαν ἀήθη ὄψιν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶχον δίκαιον νὰ ἐορτάσουν καὶ αὐτοὶ οἱ γράσαντες.

Μόνος ὁ καιρὸς ἔδειξε ἑκτακτὸν ἀγένειαν ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Ὡς γνωστὸν τὸ κυριώτερον μειονέκτημα τῆς Κερκύρας τὸ καλοκαίρι εἶνε, ὅτι μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου παύει πᾶσα ἀνέμου πνοὴ καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα καθίσταται πνιγροτάτη κατ' ἐξάίρεσιν τὸ ἐσπέρας αὐτὸ εὐρομεν ἄνεμον, ὁ ὅποιος ἐπέμενε νὰ θέλῃ νὰ σβύσῃ τὰ κεριὰ τῶν ἐορταζόντων θεοτοκιστῶν ! τί ἀδιακρίσια ! Ἐκαμεν ὅμως τὸ καλὸ ὅτι κατέστησεν ὑποφερτὴν τὴν ἐν τῇ Ἑβραϊκῇ συνοικίᾳ εἰσέλασιν, ἐν

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

Ἄσθενῃ του εἰς τελευταίαν καὶ ἀποφασιστικὴν δοκιμασίαν. Τώρα ἐλπίζει περισσότερον, σχεδὸν ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ λογικὸν θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἰωάνναν. Ἡ ἐπιστήμη ἔδωκεν ὅ,τι ἡδύνατο, ὁ δὲ Θεὸς θὰ πράξῃ τὸ λοιπόν.

ἢ ἄλλως θὰ ἐπαθαίναμεν ἀπὸ ἀσφυζίαν. Ἀλήθεια! τί στολισμός, τί φωτισμός, τί ἐνθουσιασμός τῶν ἀκαθάρτων ἐκείνων ρυμῶν καὶ τρωγλῶν τῆς πόλεως! Ἐκεῖ εἶχαμεν καὶ ταπητουργικὴν ἐκθεσὶν ἀπὸ τῶν παραθύρων, ἐκεῖ καὶ ἀνθοδεσμικὰς διακοσμῆσεις, ἐκεῖ ὅλα τὰ παλαιοράκη, παλαιοσυγκάλια καὶ παλαιολυχνάρια, χρησιμεύσαντα εἰς τὸν θρίαμβον, εἰς τὸ ἐορταστὸν νομικὸν φάσκα τῶν Ἰουδαίων! Ὁ θρίαμβος ὅμως τῶν καθολικῶν ἐναντίον τοῦ ἄραντος ἄλλοτε τὴν σημαίαν κατὰ τῆς ἀσυστόλου προπαγάνδας τῶν ἤχθῃ ἐπισημότερον καὶ θρησκευτικότερον ἐφωταγώγησαν μεγαλοπρεπῶς ἐκτὸς τῶν οἰκῶν τῶν καὶ τοὺς ναοὺς τῶν. Καὶ ὅμως αὐταὶ αἱ ἰδιόζουσαι ἐπιδείξεις εἶνε τίτλος ὑπὲρ τοῦ ἡττηθέντος κόμματιάρχου· διότι ἀτυχῶς δὲν εἶνε σκιά ἐν τῇ Κερκύρᾳ τὸ ξενικὸν καὶ ἀντεθνικὸν φρόνημα, ὡς ἴσως ἄλλοτε διαλάβω ἐν ἐκτάσει. Ἐπειγόμενος σήμερον νὰ κλείσω τὴν παροῦσάν μου, σοὶ σημειῶ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἄλλων δῆμων τὸ φαινόμενον ὅτι ἐκ τῶν δεκατριῶν παλαιῶν αὐτῆς δημάρχων μόνον εἰς κατεβλήθη, μὴ ἐκλεχθεὶς ἐκ νέου· καὶ εἶνε τοῦτο φαινόμενον ὅπερ δεῖται προσοχῆς καὶ μελέτης. Ἐκ τῆς δωδεκάδος αὐτῆς τῶν ἀρχόντων εἶνε δύο τρία πρόσωπα ἄξια τῶ ὄντι ἐκτιμήσεως, εἶνε ὅμως καὶ κἄτι σκύδαλα! Ἐν ἐκ τούτων ἐπιτίθεται τὴν ὑπογραφὴν του διὰ σφραγίδος!

Κάποιος.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΠΥΛΟΝ

Ἐλθετε εἰς τὴν Πύλον μας, μοὶ ἔγραφε πρό τινας προσφιλῆς ἐξάδελφος, ἡ ἐποχὴ εἶνε κατάλληλος, θὰ διασκεδάσητε καλὰ, θὰ κάμωμεν πολλὰς ἐκδρομὰς εἰς τὴν Μεθώνην εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ Νέστορος, θὰ κυνηγήσωμεν πολλάκις εἰς τὴν Σφακτηρίαν τὰ φημιζόμενα ἀγριοπεριστεράκια καὶ

τοὺς νοστιμωτάτους λαγῶους καὶ θὰ ρεμβάσωμεν ἀναπολύντες οἰχομένων χρόνων ἐπὶ τοῦ μνημείου τοῦ Σάντα-Ρόζα... Ἦτο δυνατόν, φίλε ἀναγνώστα, εἰς τὰς παρακλήσεις ταύτας νὰ μὴ ἐνδώσω; ὄχι βεβαίως· δι' ὃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐγκατελίμπανον τὰ Κύθηρα—τὴν ἀγαπητὴν μου πατρίδα—ἐπιβιβαζόμενος τῆς α' Ἐλπίδος, ἀτμοπλοίου τῆς παλαιᾶς ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας διὰ τὴν Πύλον ἢ τὸν Πύλον κατὰ Στράβωνα. Τί τὰ θέλετε, τὰ πάντα εἰς τὸν κόσμον τοῦτον μεταβάλλονται, ἢ ὡς ἔλεγεν ὁ Ῥωμαῖος *omnia mutantur et nos mutamur in illis*· χαῖρε λοιπὸν ἀγαπητὸν παρεδρηλίκι, χαῖρε λαμπρὰ οἰχομένη ἰδέα, δι' ἧς θὰ ἀπέκτων ἄξιωμα δημοτικὸν εἰς τὸ ἀρχαῖον τῆς Ἀφροδίτης ἐνδιαίτημα! ἐξηφανίσθης πρὸ τῶν ὑποσχεθέντων νοστιμωτῶν λαγῶων καὶ ἀγριοπεριστερῶν τοῦ ἐξαδέλφου...

Διαπλεύσαντες τὰς θαλάσσας τῶν δύο ὁμόρων κόλπων, ἐπισκεφθέντες δύο πόλεις, τὸ Γύθειον καὶ τὰς Καλάμας, προσεγγίσαντες εἰς τέσσαρας ἄλλας, μόλις ἐκάμψαμεν τὸ Φρούριον τῆς Μεθώνης ἐπλησιάζομεν ἐπαισθητῶς εἰς Πύλον· ἤδη ἐπαφάνη τὸ *Φανάρι* μικρὸς σκόπελος πρὸ τῆς Σφακτηρίας, ἐφ' οὗ ὁ φανὺς, ἡ Σφακτηρία, τὸ φρούριον Νεόκαστρον καὶ ἡ εὐρεῖα εἴσοδος τοῦ γίγαντος—λιμένος... Τὸ ἀτμόπλοιο καταπλέον ἐβραδυπόρει καὶ ἐν μέσῳ τοῦ σατανικοῦ τῶν βαρκαδῶρων θορύβου ἠγκυροβόλησε. Λέμβος σημαιοστόλιστος καὶ ἐπεστρωμένη διὰ πορφυροῦ τάπητος—πολυτελείας ἐξαιρετικῆς, ἀπονεμομένης μόνον εἰς τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπανακάμποντες βουλευτὰς καὶ πρώην δημάρχους—μὲ ἤγαγεν εἰς μίαν στιγμὴν εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς μοναδικῆς πλατείας. Τί τόπος αὕτῃ ἡ Πύλος! Μὰ τοὺς μαύρους τοῦ στρατηγοῦ μύστακας, τὴν βοστρυχωμένην τοῦ γέροντος ἀστρονόμου γενειάδα καὶ τὸν ἀρλεκινοειδῆ ἀρχαιολογικὸν τοῦ Διῶνῃ πύλον, μὲ ὅλον τὸν τίτλον τῆς ὡς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας Πυλίας, ἐν εὐχαρίστως, ἐὰν ἡδυνάμην, θὰ ἔ-

Ὁ σκύλος, ὅστις ἐνεθυμεῖτο τὸ δοθὲν εἰς αὐτὸ ὄνομα, ὕψωσε τὴν κεφαλὴν, ἔπειτα ἠνιωρώθη καὶ ἤρξατο σάινω τὴν οὐρὰν του.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐξηκολούθησεν ἀπευθυνόμενος εἰς τοὺς φίλους του.

— Ἐμαντεύσατε βεβαίως διατί σᾶς ὠδήγησα εἰς τὸν κῆπον τῆς ἐγκλιματίσεως· ἡλπίζον, χωρὶς καὶ νὰ ἦμαι βέβαιος, ὅτι θὰ εὐρίσκομεν ἐκεῖ σκυλὶ ὁμοιάζον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἡ Ἰωάννα τόσο ἠγάπα. Αὐτὸ, φαίνεται, ὁμοιάζει πολὺ.

— Παραπολὺ, εἶπεν ὁ γέρων.

— Ὁ σκοπὸς μας ἐπέτυχεν. Ἀνωφελὲς δὲ νὰ σᾶς εἶπω ὅτι ὁ νέος Φιντέλης θὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον κᾶπως σπουδαῖον ἐν τῇ σκηνῇ, ἣν παρασκευάζει ὁ ἰατρός.

Τὸ σκυλὶ ὥρμησεν ἐν τοῦ ἀνακλίντρου ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ γηραιοῦ λοχαγοῦ.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐμεδίασεν.

— Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἐνόησε τοὺς λόγους μου, εἶπε, καὶ ὅτι τρόπον τινὰ σᾶς διεβεβαίωσεν ὅτι δύνασθε νὰ βασισθῆτε ἐπ' αὐτοῦ.

— Ἰδοὺ, ἀγαπητοὶ μοι φίλοι, ὅτι εἶχον νὰ σᾶς εἶπω σήμερον, εἶπε τελευταῖον ὁ κ. Λαγγάρδ. Αὐριον ὁ ἰατρός τῆς Ἰωάννας θὰ συνομιλήσῃ μαζὺ σας καὶ θὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ τὰς ἐλπίδας του.

Ὁ γέρων ἐγερθεὶς ἔλαβε τὴν χεῖρα τοῦ κυρίου Λαγγάρδ καὶ σφίγγων αὐτὴν μετὰ συγκινήσεως,

— Ἄ! κύριε, ἀνέκραξεν ἐνδακρυς, λέγω ὅπως καὶ ὁ Ἰάκωβος ὅτι εἰσθε καλὸς ὡς ὁ καλὸς Θεός!

Ἄλλ' ὁ Λυκογιάννης, ἐξηκολούθησεν, ὁ Λυκογιάννης τὸν ὁποῖον ἐνόμισα, ἐνοχον, ὅστις συνελήφθη· ἐφωλακίσθη τὸν ὁποῖον τόσας φορὰς κατηράσθη!... Αὐριον θὰ γράψω εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα τῆς Δημοκρατίας.

— Τίποτε δὲν ἔχετε νὰ ἀνακοινώσητε εἰς τοὺς δικαστὰς τοῦ Ἐπινάλ, ὑπέλαβεν ὁ κ. Λαγγάρδ· εὐθὺς ὡς ἡδυνήθη νὰ ὁμιλήσῃ ὁ Λυκογιάννης, μόνος κατέδειξε τὴν ἀθωότητά του καὶ ἐξεδόθη ἀμέσως διάταγμα ἀπαραδέκτου. Ἀπὸ ἐνὸς δὲ ἔτους ὁ Λυκογιάννης εἶναι ἐλεῖθερος.

— Καὶ ὁ ἐνοχός;

Αὐτὸς πρέπει νὰ μένῃ ἄγνωστος. Ἄλλως δὲ πράττει ὅ,τι ὀφείλει, ὅπως εὐγενῶς ἐπανορθώσῃ τὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος.

— Ποῦ εἶναι ὁ Λυκογιάννης; Τί ἔγεινεν; ἠρώτησεν ὁ Ἰάκωβος Γρανδέν.

— Δὲν δύναμαι ν' ἀπαντήσω ἀκόμη εἰς τὰς ἐρωτήσεις σας, Ἰάκωβε, ἀλλὰ δύνασθε νὰ μένητε ἥσυχος ὡς πρὸς τὴν τύχην ἐκείνου, τὸν ὁποῖον εἶχετε γνωρίσει ἄγριον καὶ ἀθλιον! Μετ' ὀλίγον θὰ τὸν ἐπανιδῆτε καὶ αὐτὸν καὶ θὰ ζητήσῃ καὶ πάλιν τὴν φιλίαν σας.

(ἀκολουθεῖ)